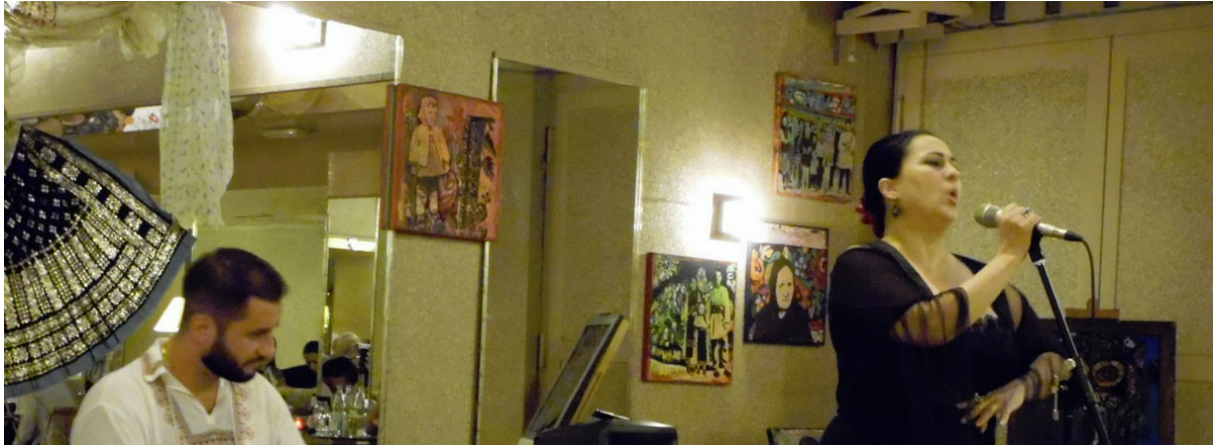

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Scenă și culise

ANAMARIA DAINA MATIEȘ - Stuttgart 02.10.2016

Scena obligă.

Sunt drame văzute și drame ascunse. Scena vieții ne face pe toți des, actori. Și toți purtăm măști.

Iar când totul se suprapune și cu scena în fața căreia publicul așteaptă să aplaude...atunci începe adevăratul joc. Căci publicul trebuie să aplaude. Are așteptări iar tu, Acela implicat să urci pe scenă, indiferent de rol, oricât ar fi de principal sau secundar, ești obligat să îl joci. Spectacolul trebuie să continue. Veștile triste, uneori spuse, trec cumva pe lângă urechile celorlalți chiar dacă aceștia reacționează politicos.

Spectacolul!

“Ceva “ după care oamenii aleargă, dintotdeauna, în proporție destul de mare. Unii savurează, pentru alții este o necesitate.

Iar cel care dăruie, ajunge să fie într-un fel, sclavul talentului său. Norocul este că această formă de sclavie este dulce, chiar și în momente critice, există un “ceva” în interior care dă puterea de a merge mai departe, de a duce spectacolul la bun sfârșit.

Oglinzile dau pereților scânteieri de diamant. Se răsfrâng asupra luminilor care se preling pe forme și culori ce îmbrăca obiecte dând o nouă valoare. Parchetul lucește și el cald, un tango își vibrează notele în surdină. Pași grăbiți parcurg sala dintr-un colț în celălalt. Acolo mai trebuie un ac de siguranță, dincolo s-a strâmbat puțin un

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

tablou, flori mărunte alunecă printre degete gingaș în jurul veiozelor cu lumină discretă. Fetele își aranjează iile, fotele se prind la mijloc, brăul se răsuțește pe talia subțire, mai un ac de siguranță, uite, și aici mai trebuie prins cumva. Numele ei e strigat la dreapta, numele ei e strigat la stânga. Perle mici ude alunecă pe fruntea ce se vrea neobosită, ea dorește ca totul să fie perfect. Băieții trag valizele de-o parte, spațiul trebuie eliberat, în curând ușile se vor deschide și ea, cea care dă tonul în muzica acestui furnicar, încă mai așează cute pe manechinele vii, mai leagă o gută de care atârână pe perete un costum pe care ca un fluture, ...o minune brodată pe borangic.

Cusături bătute, migala degetelor fine ce furnici împungeau fir încrucișat, stau cuminiți, în așteptare, purtând vechimea sutelor de ani cu eleganță. Vitrina încropită în grabă dar cu atenție, își deschide și ea asemenea valizei coborâtă dintr-una din fotografiile de demult, comorile scrise, sau încrustate sau împletite, argint masiv și aur ce arată bogăția dar și importanța pe care au avut-o cândva personalitățile țării.

La bar, el, același neobosit, ieri îngenunchiat în blugi în fața unei freze, în mână cu un ciocan, în dinți, câteva cuie, azi, în costum, având grijă ca paharele aliniat să sclipească în tandem perfect cu oglinzile din jur iar muzică să cânte. Este proprietarul, Costel Căpățână, care, alături de soția sa de Iris, conduc acest spațiu în care, două seri din octombrie vor avea amprenta lui Jezebel, cu semnături pe lucrări de artă aparținând a două pictorițe din România, absente însă la evenimente, Mirela Trăistaru și Teli Iacsa și cu o colecție de obiecte personale și costume tradiționale de mare valoare, aparținând lui Gorneanu, deasemeni absentă.

Partener la organizare, asociația EU Reflect e.V. in Stuttgart, deschide bufetul cu prăjituri de casă apetisante, bucuria multora, mai ales a copiilor prezenți. Laura Frențescu –Totăi, membru al redacției în limba română “Zig-Zag de România” la Freies Radio für Stuttgart, se apropie cu microfonul de unul, de altul...

Ușile se deschid, forfotă. Lumea întreabă, ce, cum, de unde, când,...avalanșe la care numai ea poate să răspundă căci team-ul azi, nu poate fi complet. Așa că EA se dublează, se triplează, mai o vocaliză, mai un retuș la ochiul drept, mai alunecând cu degetul într-un inel sau cu piciorul în pantoful care trebuie să îi fie bun prieten în orele care urmează. Iat-o pășind pe trepte, deja înconjurată, fețe luminoase, curioase și nerăbdătoare, alte fețe coborând și urcând privirile pe detalii organizatorice de ultima secundă.

Izabela Barbu. Un nume care multora nu le spune astăzi prea mult deși acasă, în România, a ajuns pe buzele multora. Asta până la momentul prim, în care ne captează atenția, fie prin cuvinte, fie, mai ales printr-o voce care pătrunde, înălțând.

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Jezebel. Așa îi este numele de scenă și se bucură de natura binecuvântată care i-a pus ca dar o voce cu care pare că se joacă, alergând pe portative, sărind octave, mai glumeț, mai din adâncul sufletelor în zbulucium, căci toate aceste sunete și le-a făcut căuș în inimă și din ea se zbat și ies precum roiul de fluturi colorați, precum picăturile ploii de vară, precum cascadele în adâncuri, precum rotirea stelelor și primul curcubeul.

Nu pot simți timpul, așa cum timpul nu te mai simte. Totul este un sunet, totul este un ritm. De la vechi la nou, de la clasic la jazz, pizzicato în corzile vocale, apoi folclor doinit și limpede.

Spectacolul începe. Presentare proprie, prezentare exponate (cu traducerea lui Georg Golban pentru publicul german), mulțumiri și zâmbete deschise către public.

La un moment dat, zece degete pornesc atacul asupra clapelor, alunecă, lovesc, un alt joc, de la sprintar, la abia atinse, un alt jucător de clasă. Alexandru Burcă. Pianistul concertist o însoțește cu plăcere căci respiră pe aceleași lungimi de undă. Jezebel se bucură să îl prezinte pretutindeni ca nașul ei de cununie, se simte înconjurată de oameni pe care se poate baza și care îi sunt aproape. La partea tehnică, soțul ei, Dan Derscanu răsuțește butoane, reglând microfonia.

Cântece vechi românești, într-o interpretare proprie, inedită, sârbă, jazz, bell canto, folclor prelucrat fac sala să freacă și picioare să nu poată sta cuminti, se încinge hora, Jezebel în mijloc, e prinsă, hora e a ei și ea e a horii. Improvizațiile pun puțin în încurcătură pașii cunoscuți, dar totul este o nebunie învârtită atât de frumoasă! Fețele radiază, ochii sclipesc, aparatele de fotografiat se iau în sală la întrecere, într-un colț o cameră de filmat,...ba doua...ba trei,... și hora se învârtă și se învârtă cu Jezebel în centru, oamenii sunt veseli și râd în ritm.

După pauză se trece pe internațional, fado, muzică argentiniană, tango...Irina și Costel sunt așteptați pe parchet, iată-i, ea într-unul din costumele colecției, reprezentând zona Dobrogei, el, cu pantofii roșii de dans. Aceeași pereche frumoasă cu care ne-am obișnuit, alunecă pe ritm, în admirația sălii. Jezebel aplaudă. Ce minunat este să vezi talentele cum își recunosc reciproc valorile.

Și totuși în acest vârtej al notelor, în lumină și culoare, cineva lipsește...altfel. Și undeva, nu departe, pe un pat de spital, își are atârnată viața de un fir de ață și de speranța celor care o iubesc și prețuiesc.

Colega noastră, Maria Kando, cea care a făcut primii pași în inițiativa acestui program la Stuttgart, care cu experiența anilor la Crucea Roșie i-a fost lufei Gorneanu din primul moment permanent aproape, ocupându-se de tot ceea ce a

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

impus organizatoric o intervenție chirurgicală în străinătate, prezentă în sală, îmbrăcată în costumul preferat al colecționarei, ne dă din când în când vești de stadiul lucrurilor.

Viața-scenă nu poate minți ascunzându-se permanent după măști.

În alt colț al sălii un suflet are o lumânare aprinsă în inima și lumina ei cu greu răzbate adâncul întunericului unde o altă viață și-a curmat zborul. Nimic nu este ceea ce pare a fi. Dar oamenii își zâmbesc mai departe, trădează numai umbra câte-unui ochi trist. Spectacolul continuă. Aplauzele nu mai conțin. Încă un bis, și încă unul. Despărțirea de acești oameni frumoși este grea dar se reușește smulgerea unei promisiuni de revedere.

Drum bun și la revedere Jezebel, te mai așteptăm pe la noi, la Stuttgart!

Daiana Matieș